

Bijgevolg wordt het verzoek voor een voorlopig bewindvoerder ongegrond verklaard en de procedure tot gerechtelijke reorganisatie geopend.

Hof van Cassatie 31 mei 2018

INSOLVENTIE

Faillissement – Aangifte en verificatie van schuldvoor-
deringen – Persoonlijke zekerheid – Zakelijke zekerheid
INSOLVABILITÉ

Faillite – Déclaration et vérification de créances – Sûreté
personnelle – Sûreté réelle

Op 31 mei 2018 heeft het Hof van Cassatie zich uitgesproken over artikel 63, tweede lid faillissementswet en meer bepaald of de verplichting voor wat betreft schuld-
vorderingen gewaarborgd door een persoonlijke zeker-
heid (art. 63, tweede lid Faill.W.) kan worden uitgebreid
naar zakelijke zekerheidstellingen voor andermans
schuld.

Ter herinnering artikel 63, tweede lid Faillissementswet
legt op dat:

*“Elke schuldeiser die geniet van een persoonlijke zeker-
heidstelling vermeldt dit in zijn aangifte van schuldvor-
dering of uiterlijk binnen zes maanden vanaf de datum van
het vonnis van faillietverklaring, tenzij het faillissement
eerder werd afgesloten, en vermeldt naam, voornaam en
adres van de natuurlijke persoon die zich kosteloos per-
soonlijk zeker heeft gesteld voor de gefailleerde, bij gebrek
waaraan deze bevrijd is.”*

Deze bepaling is (gedeeltelijk gewijzigd) behouden in
artikel XX.156 WER.

Het Hof zegt voor recht dat:

*“Deze bepaling die enkel persoonlijke zekerheidstellers
treft is niet van toepassing op diegene die [een] zakelijke
zekerheid hebben gesteld om een schuld van de gefail-
leerde te waarborgen.”*

De beslissing van het Hof sluit aan bij de doelstelling van
artikel 63, tweede lid Faill.W., namelijk de curator in
staat stellen om persoonlijke zekerheidstellers te infor-
meren over de mogelijkheid om bevrijding te bekomen (*MvT*
nr. 1811/001, *Parl.St.*2004-05, 7-9). Aangezien
zakelijke borgen niet bevrijd kunnen worden
(art. XX.173 WER), is er geen noodzaak om zakelijke bor-
gen te informeren en aldus de curator te wijzen op hun
bestaan. Bijgevolg is er geen verplichting voor de schul-
deiser om bij zijn aangifte zakelijke borgen te identifice-
ren en mee aan te geven.

Hof van Justitie 6 juni 2018

Zaak: C-250-17

INSOLVENTIE

Grensoverschrijdende insolventie – Europese insolven-
tie

INSOLVABILITÉ

Insolvabilité transnationale – Insolvabilité européenne

Op 25 juli 2008 heeft Tarragó da Silveira (hierna, eiser)
een rechtsvordering ingesteld tegen Espírito Santo
Financial Group (hierna, verweerder) bij de rechtbank
van eerste aanleg in Portugal ter betaling van een uit-
staande schuldvordering. Op 24 oktober 2014 wordt
verweerder failliet verklaard te Luxemburg. Naar aanlei-
ding van de insolventieprocedure in Luxemburg oor-
deelt de rechtbank te Portugal dat conform artikel 15
insolventieverordening 2000 de gevolgen van de insol-
ventieprocedure op dit geding door het Portugees recht
worden beheerst en dat ingevolge artikel 277, e) van het
Portugese Wetboek Burgerlijke Rechtsvordering dit
geschil geen uitspraak behoeft. Eiser gaat tegen deze
beslissing in cassatieberoep. Eiser argumenteert dat
artikel 15 insolventieverordening enkel betrekking heeft
op lopende rechtsvorderingen betreffende een bepaald
goed of recht en dat rechtsvorderingen tot betaling van
een geldsom buiten het toepassingsgebied vallen. Hierop
stelde het Hoogste Portugese Gerechtshof volgende pre-
judiciële vraag aan het Hof van Justitie:

Is artikel 15 insolventieverordening 2000 van toepas-
sing op een lopende rechtsvordering strekkende tot
betaling van geldbedrag en schadevergoeding aanhangig
bij een rechterlijke instantie wanneer de schuldenaar in
een andere lidstaat insolvent is verklaard?

Op basis van de context van artikel 15 insolventieveror-
dening stelt het Hof dat het begrip lopende rechtsvor-
deringen ruim moet worden geïnterpreteerd. In artikel 4,
2., f) insolventieverordening wordt immers aangegeven
dat lopende rechtsvorderingen zijn uitgesloten van
artikel 4 insolventieverordening zonder dat deze
rechtsvordering betrekking moet hebben op een bepaald
recht of goed. Bovendien kan uit artikel 16 insolventie-
verordening worden afgeleid dat de zinsnede “*rechten en
goederen waarover de schuldenaar het beheer heeft verlo-
ren*”, verwijst naar de insolventieboedel van de schulde-
naar. Op grond van deze interpretatie is artikel 15 insol-
ventieverordening van toepassing op lopende rechtsvor-
deringen die niet alleen een bepaald recht of goed betref-
fen, maar ruimer, een goed of recht dat onder de
insolventieboedel valt (ro. 24).

Vervolgens beoordeelt het Hof artikel 15 insolventiever-
ordening in het licht van de doelstelling van de Insolven-
tieverordening: de efficiënte en doeltreffende afwikke-
ling van grensoverschrijdende insolventieprocedures.
Indien men tijdens een lopende procedure plots buiten-
lands recht zou moeten toepassen om de gevolgen van de